

Dagpenge 5 Kr. for hvert Døgn eller Del af et Døgn, Rejsen varer. Altsaa er Betingelsen for, at de kunne faa Dagpenge, den, at de ere borte om Natten. Saa kan der ikke, i det mindste ikke let, finde noget Misbrug af Lovens Bestemmelser Sted. Om Bestemmelsen i § 6 vil jeg blot bemærke, at den er i Overensstemmelse med andre Love af lignende Art.

Dernæst findes der i Lovens § 7 en Bestemmelse om, at „det paahviler ethvert Brandforsikringsselskab, der driver Virksomhed her i Landet, at udrede en aarlig Afgift til Staten svarende til $\frac{1}{100}$ pro mille af det i Selskabet forsikrede Beløb, der hidrører fra Forsikring af fast Ejendom eller Løsøre udenfor København og Frederiksberg, dog ikke under 20 Kr. aarlig.“ Det var egentlig denne Bestemmelse, der vakte nogen Modstand i Landstinget, men for hvilken samtlige Partier dog stemte med Undtagelse af 7 Medlemmer af Højrepartiet. Grunden til, at denne Bestemmelse er kommen ind, er, at der i Sommer skete en Henvendelse fra 60 gensidige Brandforsikringsselskaber til Regering og Rigsdag, i hvilken der blandt andet udtaltes et Ønske om at faa oprettet enten en flyvende stadig Kommission, som den Sylowske, eller et Statspoliti, og begge Anmodninger vare motiverede ved en Henvi- sning til de mange Ildebrande, navnlig til de mange uopklarede Ildebrande. Man mente, at en af disse to Foranstaltninger var i højeste Grad paakrævet. Da jeg ikke nærede nogen særlig Interesse for at have en ekstraordinær Domstol og ved, at denne Anskuelse er i Overensstemmelse med mange ærede Medlemmers, sagde jeg straks, at derom vilde jeg ikke tale, derimod var jeg villig til at forhandle om det omtalte Politi, og ganske naturlig faldt Talen da derhen, om Forsikringsselskaberne ogsaa vilde yde Bidrag til et saadant Politi, og dertil erklærede de sig vilige. Imidlertid var det ikke gennemførligt rent ad Frivillighedens Vej, idet det er noget, der siger sig selv, at i saadanne Forhold er der nogle, der gaa med, men der er altid nogle, som helst ville skubbe det fra sig. Derfor var der ingen anden Vej at gaa end at give en Lovbestemmelse derom, og denne er saa moderat, at man passende kan sige, at ingen Selskaber i Virkeligheden vil komme til at lide ved den. Der er ved denne Afgift den store Fordel, at Oprettelsen af Korpset skulde bevirke, at der baade blev begaaet færre Ildebrande, og at Aarsagen til flere Ildebrande blev opdaget, og hvis det blot

skulde lykkes at forhindre nogle Ildebrande, vilde det Beløb, Selskaberne bidrage, være for intet at regne mod den Skade, Korpset saaledes havde forhindret. Det gælder navnlig alle de Ildebrande, der paasættes af Vagabonder. Det kan vistnok siges, at et temmelig stort Antal Ildebrande, maaské flere, end man aner, idet mange Ildebrande forblive uopdagede, skyldes Vagabonder, men naar Korpset kan rydde Landevejen for Vagabonderne, vil det nok resultere i, at der bliver flere Ildebrande forhindrede. Mange af dem skyldes vel heller ikke forsætlig Idspaa- sættelse, men kun Uforsigtighed fra Vagabondernes Side. De ligge i Laden om Natten, kaste en Tændstik hen, og saa brænder Laden af. Man kan derfor være temmelig sikker paa, at denne Afgift vil have den Følge, at Folk snarere vilde faa Nedgang i deres Præmier end Opgang. Beløbet er i det hele taget ogsaa ringe, kun 10 Kr. af hver Million. Der er vel ikke ret mange Mennesker i Danmark, der have forsikret for en Million.

Jeg kan sige, at der vist ude i Landet er et stort Ønske om, at dette Forslag maa blive til Lov i indeværende Rigsdagssamling. I det mindste kan jeg bevidne, at der er sket Henvendelse til mig baade fra forskellige Politimestre paa Landet og fra private Folk. Der er Politimestre, der have været hos mig og have bedt mig, om de ikke kunde faa en Politibetjent over for at assistere dem, da der i deres Jurisdiktion var forefaldet flere Ildebrande, og de gjorde, hvad de kunde, for at faa Gerningsmændene opdagede, men det var i adskillige Tilfælde umuligt. Jeg har imidlertid maattet svare dem, at jeg kunde ikke hjælpe dem. Som bekendt er der til Dato ikke underlagt Justitsministeriet en eneste Politibetjent. Naar Ministeriet har Brug for en Politibetjent, maa det altid henvende sig til Kommunen for at laane en. Da Mordet var begaaet i Pilshusene, maatte jeg henvende mig til Københavns Politi om at laane en Betjent, og han kom saa over til Nyborg. Da Mordet var sket i Dronninglund, kunde Københavns Politi ikke undvære mere Personel; jeg maatte da henvende mig til Aarhus og Aalborg og fik ogsaa en Betjent, fra den sidste By. Han havde ogsaa Held med sig, fandt, hvem der havde begaaet Mordet, og denne blev saa arresteret. Men det er kun rent undtagelsesvis, at man kan faa en saadan Assistance. Ved alle Kommissionsdomstole, der blive nedsatte, gaar det paa samme Maade: vi maa laane Po-